

**Một mặt trận hai kẻ thù
Việt cộng bán nước, Tàu phù xâm lăng**

GIỌT NƯỚC MẮT CỦA CÔ GÁI TÂY TẠNG

Buổi thuyết trình về mối quan hệ giữa chính quyền Canada và First Nations (Tức là những người bản địa tại Canada). Sau khi nói về vấn đề này, tôi chọn sự liên hệ đó là hoàn cảnh Việt Nam. Tôi nói về những gì mà người dân Việt đã phải trải qua sau ngày 30/4/1975. Tôi cũng nói về hoàn cảnh hiện nay của đất nước Việt Nam và chính bản thân tôi trước rất đông sinh viên. Tất cả mọi người đều cảm thông cho hoàn cảnh của Việt Nam bởi vì họ đã hiểu thế nào là chủ nghĩa cộng sản.

Sau tôi, một cô gái nhỏ bé người Tây Tạng mang tên Tenzin lên thuyết trình. Trước hết xin nói về cái tên này, tôi đã hỏi vì sao người Tây Tạng rất nhiều người có tên Tenzin. Cô cho biết là vì người dân muốn lấy tên của Đức Lạt Ma để luôn nhớ đến ông. Trong tiếng Tây Tạng, Tenzin cũng có nghĩa là người lưu giữ tinh thần, người thầy giáo của mọi người. Qua đó, tôi rất cảm phục tinh thần của người Tây Tạng đối với văn hóa, truyền thống của họ. Nhưng sau đây mới là vấn đề chính mà tôi đề cập ở đây.

Tenzin sau khi trình bày về First Nations và Canada, cô đã trình bày về hoàn cảnh của Tây Tạng. Cô nói về nỗi khổ của người dân bị Trung Cộng đàn áp, của những cái chết thương tâm dưới đòn roi kẻ thù xâm chiếm đất nước họ. **Xen lẫn câu chuyện là 3 lần cô quay mặt lại giảng đường và khóc**

bởi sự ghen ngào của một người yêu nước. Ngồi dưới, người viết cũng phải gục mặt xuống bàn...

Nói thật, kể từ khi qua đây, tôi cũng có quen vài em du học sinh, cũng có quen vài em, vài bạn người Việt đi học. Nhưng tuyệt nhiên chẳng thấy ai nói về hoàn cảnh đất nước trong những dịp mà đáng lẽ phải nói. Ngay cả câu chuyện đời thường của mình, tôi **chỉ thấy người dân Việt, du học sinh bàn về shopping, về những món đồ hiệu và những chiếc xe hơi đắt tiền.** Các cô gái thì bàn về trai đẹp, đại gia và cả những chuyến du lịch và cả làm sao lấy được chồng Hải ngoại để được ở lại. Người Việt ở Hải ngoại cũng nhiều người lăm khi nói chuyện chỉ biết khoe nhà cửa, job “thơm” và bằng cấp của con cái, rồi hỏi nhau bao giờ về Việt Nam chơi. **Họ chẳng cần quan tâm đến đất nước thế nào, vận mệnh dân tộc rồi sẽ ra sao.**

Nhìn ngược lại giới trẻ trong nước, đa phần họ cũng chỉ nghĩ đến phim Hàn, sao Hàn, xe đẹp, ăn ngon, gái gú, đại gia, đồ hiệu vv...mà chẳng cần biết đến quê hương dân tộc đang sắp rơi vào hoàn cảnh như của dân tộc Tây Tạng. Nhìn những giọt nước mắt ghen ngào của cô gái trẻ Tây Tạng, tôi thông cảm cho cô, cho dân tộc cô và nghĩ tủi thân cho dân tộc mình bởi vì tôi gặp rất ít người Việt, nhất là người trẻ có được tinh thần như Tenzin và nhiều người Tây Tạng đang có. Đó chính là một nỗi buồn cho nước Việt.

Nhìn những giọt nước mắt của cô gái nhỏ Tây Tạng, tôi lại liên tưởng đến những giọt nước mắt của đám trẻ Việt Nam khóc cho Michael Jackson, cho những ngôi sao phim thị trường của Hàn Quốc. **Tôi ước gì, những giọt nước mắt đó được nhỏ xuống cho Hoàng Sa – Trường Sa, cho Dân tộc Việt và cho người Việt thì tốt biết chừng nào...** Nhưng ước mơ chỉ là mơ ước khi mà người Việt hiện nay chỉ biết vui mình trong những thú vui cho bản thân, cho gia đình mà quên hết họ còn phải sống cho một thứ thiêng liêng hơn cả đó là Tổ Quốc và Dân Tộc.

Ai đã dựng lên nước Việt Nam ? Các bạn là người Việt Nam hay là từ trên trời mà có ? Có ai suy nghĩ về điều này không hỏi những bạn trẻ Việt Nam. Hãy suy nghĩ và trả lời những câu hỏi đó mỗi ngày bởi vì đó là lương tâm, là trách nhiệm của mỗi chúng ta với dân tộc mình. **Hãy nhìn sang những bạn trẻ Tây Tạng, Philippines vv...không hề biết sợ hãi và dấn thân.** Họ đang là tương lai tốt đẹp của đất nước họ. Điều đó xứng đáng cho chúng ta học tập.

Hỡi những người con xa xứ của nước Việt. Chúng ta không chỉ ra đi để kiếm được đồng tiền, vinh thân phì gia cho bản thân chúng ta. **Chúng ta ra đi để mong ngày dựng lại Việt Nam, mong ngày quê hương không còn tang tóc.** Vậy thì hãy quên những chuyến du lịch Tàu cộng. những chuyến du lịch Việt Nam, những thú vui rẻ tiền đi mà hãy góp một phần sức lực, vật chất vv... mà bạn có thể để cùng nhau đưa đất mẹ của chúng ta thoát

khỏi cơn nguy biến hiện nay. Hãy nhớ rằng chúng ta luôn là người Việt Nam, và phải tự hào về điều đó !

Những giọt nước mắt của cô gái nhỏ Tây Tạng cũng là giọt nước mắt cảnh tỉnh mỗi chúng ta đừng vô cảm. Vì nếu chúng ta tiếp tục vô cảm, sẽ có một ngày gần đây, chính con cháu chúng ta sẽ phải bước lên và nói về những điều đau đớn hơn nữa đối với dân tộc Việt. Và lúc đó, lại có thêm nhiều giọt nước mắt như cô gái Tây Tạng kia nhỏ xuống từ chính những con cháu của người Việt. Khi đó, chỉ là những giọt nước mắt muộn màng của cả một dân tộc đã từng kiêu hùng. Còn chờ gì nữa hỡi những người dân Việt ?

Giọt nước mắt nào chúng ta nhỏ xuống cho Việt Nam ?

Đặng Chí Hùng
24/06/2016

Chuyển Đến: Lê Trung Ưng

Ngày 1/7/2016

www.vietnamvanhien.net